

for a living planet

WWF
Lintulahdenkatu 10
00500 HELSINKI

Puh: (09) 7740 100
Faksi: (09) 7740 2139
www.wwf.fi, www.panda.org

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
Osastopäällikkö Pentti Lähteenoja (pentti.lahteenoja@mmm.fi)
Ylitarkastaja Jussi Laanikari (jussi.laanikari@mmm.fi)
Ylitarkastaja Janne Pitkänen (janne.pitkanen@mmm.fi)
Neuvotteleva virkamies Sami Niemi (sami.niemi@mmm.fi)
kirjaamo@mmm.fi

19.10.2012

Viite: **MMM lausuntopyyntö 27.9.2012 , Dnro 1642/13/2012**
ASIA: **WWF:n lausunto luonnoksesta MMM:n asetukseksi koskien suden metsästystä metsästysvuonna 2012-2013**

WWF kiittää lausuntopyynnöstä ja toteaa lausuntonaan seuraavaa.

Susi on erittäin uhanalainen (EN) laji, jonka kanta Suomessa on korkeintaan 200 yksilöä. Suden uhanalaisuuden ainoa syy ja lajin ainoa uhka on pyynti¹. Suomen susikannan hoitosuunnitelman (2005) mukaan tavoitteena on suden suotuisa suojelutaso. Tämä tarkoittaa määritelmän mukaan, että laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja että lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene. Poronhoitoalueella suden hoitosuunnitelman tavoitteena on myös turvata susien liikkuminen Suomen kautta Skandinavian ja Venäjän välillä.

Tuoreimman RKT:n arvion mukaan koko Suomessa on noin 180-200 sutta, joista poronhoitoalueella vain noin 20-40 yksilöä. Poronhoitoalueen pieni susikanta koostuu valtaosin yksin liikkuvista susista sekä muutamista osin poronhoitoalueen ulkopuolella, raja-alueilla elävistä laumoista.

Sutta uhkaavan salametsästyksen lisäksi on otettava huomioon, että suden rajanylitykset Suomen ja Venäjän rajalla ovat viime vuosina suuresti vähentyneet, joten aiemman kaltaista täydennystä idästä ei susikantaamme saada. Susikantamme geneettinen muuntelun onkin viime aikoina todettu huolestuttavasti vähentyneen², ja susikantamme efektiivinen populaatiokoko on huomattavasti alhaisempi kuin laskentakannan koon perusteella voisi ajatella. Idästä tulevan täydennyksen ja geneettisen muuntelun väheneminen viittaavat siihen, että suden oikea uhanalaisuusluokitus Suomessa saattaisi tällä hetkellä olla jopa äärimmäisen uhanalainen (CR).

¹ Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

² Jansson, E., Ruokonen, M., Kojola, I. and Aspi, J. (2012). Rise and fall of a wolf population: genetic diversity and structure during recovery, rapid expansion and drastic decline. *Molecular Ecology*, 21: 5178–5193.

Lausunnolla oleva asetusehdotus olisi poronhoitoalueen osalta käänne huonompaan jo lähtökohtaisesti huonon suden suojelutilanteen kannalta. Toteutuessaan asetusehdotus, jonka mukaan aiemmasta poiketen poronhoitoalueelle ei asetettaisi suurinta sallittua suden pyyntikiintiötä lainkaan, voisi merkitä pyyntilupaa jopa valtaosalle kaikista poronhoitoalueen susista. Lausunnolla oleva asetuserhdotus merkitsisi käytännössä, että suden ei sallittaisi asettua ja lisääntyä poronhoitoalueella lainkaan.

WWF:n näkemyksen mukaan lausunnolla oleva asetusehdotus on poronhoitoalueen osalta jyrkästi ristiriidassa suden hoitosuunnitelman tavoitteiden kanssa ja vaarantaa suden suotuisan suojelun tason Suomessa. Esitys johtaisi suden luontaisen levinneisyysalueen pienenemiseen ja tekisi susien liikkumisen ja geenien vaihdon entistäkin vaikeammaksi Skandinavian, Suomen ja Venäjän välillä. On myös muistettava, että sudella on tärkeä ekologinen rooli luonnon ravintoketjuissa, ja suden puuttuminen nykyisin käytännössä kokonaan Tunturi-Lapista on todennäköisesti tärkeä osatekijä mm. naalin äärimmäisen uhanalaiseen asemaan.

Susi kiistatta aiheuttaa poronhoitoelinkeinolle tappioita ja haittaa, erityisesti poronhoitoalueen eteläisimmissä osissa. Yhteiskunnan on korvattava aiheutuneet vahingot kohtuullisella tavalla, mutta suden vakituinen esiintyminen ja lisääntyminen tulee sallia poronhoitoalueellakin ainakin Lapin suurilla luonnonsuojelualueilla. Tarvittaessa poronhoitoalueen sisälle on perustettava vyöhykkeitä, joilla hoitosuunnitelman tavoitteiden saavuttaminen turvataan.

Suurpetojen ja poronhoidon väliseen konfliktiin on haettava muita, kestävämpiä ratkaisuja kuin suurpetojen hävittäminen. WWF:n mielestä tehokkain ja tärkein toimenpide suurpetojen suojelun ja poronhoitoelinkeinon yhteensovittamiseksi on siirtyä suurpetojen aiheuttamien porotappioiden korvaamisessa reviiripohjaiseen malliin, jossa korvaus maksetaan alueella elävien ja lisääntyvien suurpetojen määrän ja poikastuoton mukaan. Tällainen järjestelmä on jo käytössä maakotkalla, ja se on toiminut hyvin.

WWF:n esitykset

- Poronhoitoalueellekin on ehdottomasti asetettava suurin sallittu suden pyyntikiintiö, joka perustuu RKTL:n arvioimaan kestävään verotukseen alueen kantaan suhteutettuna, ja siinä on otettava huomioon myös kaikki muu ihmisen aiheuttama poistuma, erityisesti salametsästys.
- Suden vakituinen esiintyminen ja lisääntyminen tulee sallia myös poronhoitoalueella, ainakin muutamilla Lapin suurilla luonnonsuojelualueilla. Tarvittaessa suden hoitosuunnitelmaa on täsmennettävä perustamalla poronhoitoalueen sisälle vyöhykkeitä, joilla hoitosuunnitelman tavoitteiden ja suden suotuisan suojelun tason saavuttaminen turvataan.
- Poronhoitoalueen eteläpuolelle ehdotettu 10 yksilön kiintiö on alueen susikantaan nähden (noin 160 sutta) hyväksyttävällä tasolla, kun luvat kohdennetaan todennetusti erityistä vahinkoa aiheuttaviin yksilöihin, ja kun seuraava kohta otetaan huomioon.
- Poliisilain nojalla myönnettävät suden tappoluvat sekä muu todettu suoraan ihmisen aiheuttama kuolleisuus (esim. julki tulleet salametsästystapaukset ja susien liikennekuolemat) on vähennettävä asetettavista kiintiöistä.
- Poronhoitoalueella suden ja muiden suurpetojen suojelun ja poronhoitoelinkeinon yhteensovittamiseksi on kiireesti ryhdyttävä tehokkaisiin toimenpiteisiin, joista WWF:n mielestä tärkein on alkaa valmistella siirtymistä suurpetojen aiheuttamien porotappioiden korvaamisessa ns. reviiripohjaisen malliin, jossa korvaus maksetaan alueella elävien ja lisääntyvien suurpetojen määrän ja poikastuoton mukaan.
- Kunnollista viranomais selvitystä suurpetojen laittomasta pyynnistä ei Suomessa ole edelleenkään tehty, mikä on WWF:n mielestä osoitus siitä, että todettuun ongelmaan ei hallinnon tasolla ole haluttu puuttua. Tällaisen selvityksen tekemisillä on kiire mm. tulevien vuosien pyyntikiintiöpäätösten pohjaksi.

WWF Suomi

Jari Luukkonen
suojelujohtaja

Petteri Tolvanen
ohjelmapäällikkö